

ANDERS & DE RØDE "SKUM" PIRATER!

Fuld kontrol og mere frihed!

Alle sejl blev sat i forbindelse med opførelsen af filmkoncerten "Pirates of the Caribbean" med Århus Symfoni Orkester d. 30 og 31 maj 2014 hvor teknikere på Musikhuset Århus havde valgt at prøve kræfter med instrumentmikrofoner fra REMIC MICROPHONES - for hele strygerskationen.

I det efterfølgende fortæller FOH, Anders F. Dalmose, som stod for afviklingen af lilyden, om sine erfaringer med disse noget anderledes mikrofoner.

Hvordan oplevede du arbejdet med REMIC mikrofoner for strygerne?

Jeg syntes alt i alt at mikrofonerne var absolut positive at arbejde med. Der var nogle uventede ting som jeg skulle arbejde med.

Specielt når man begynder at summerer instrumenterne. Nu var der jo rigtig mange strygere - omkring 38 - så de summerede "hårdt" på nogle områder - hvor lyden blev meget "mættet" - specielt denne filmmusik indeholder meget kontante og hårde passager - så der var ikke en umiddelbar fornemmelse af den klang som vi er vant til i forbindelse med forstærkning af strygeinstrumenter.

Når musikerne stoppede med buen - så stoppede tonen lige på stedet - der optrådte ikke den "normale" efterklang af f.eks. violinerne som vi er vant til.

Så det var noget jeg skulle ind og generere - udover man bare tillægger et lækkert rum på strygeren - så skulle man tilpasse rummet - "hvad er det egentligt der mangler?" - det er en kort klang, ikke en lang klang.

Så jeg lagde først en kort klang for at opnå en "naturlig" efterklang - eller med rette - den efterklang vi er vant til at opleve når strygerne er mikit op i live sammenhæng - og efterfølgende tillagde jeg en større og længere klang for at opnå en vis fylde.

Det var lidt uvandt, men ret sjovt at kunne kontrollere det på den måde, at være så langt nede i det og kunne begynde at lege med detaljerne.

På anden dagen efter prøverne var der overskud i musikernes og mit univers til at begynde at forskyde det i tid også - og kunne her forskyde det meget mere end jeg havde regnet med - uden at kunne mærke at det blev underligt at mixe på.

Det var super - jeg syntes det var rigtig fedt - så stod de efterfølgende bare og passede sig selv.

Men det var noget af det som kom bag på mig - netop at det var så kontant.

Lige først gang da jeg havde lavet lydprøve på dem og lagde dem alle samme op - oplevede jeg at det var hårdt og kontant.

Det er helt tydeligt at REMIC mikrofonen er tænkt på en helt anden måde end f.eks. DPA4099'eren - hvor REMIC'en primært opsamler lyden i et veldefineret område lige omkring instrumentet, så kun en meget lille del af den reflekterede lyd fra selve rummet eller den direkte lyd fra PA'et, bliver opfanget og hvilket under "normale" forhold - altså hvor man f.eks. anvender 4099'ere, er medvirken til den efterklang som vi er vant til at opleve.

Det er som om instrumentet nu er flyttet helt ud i højttalerne, så det er noget man også lige ska vænne sig til.

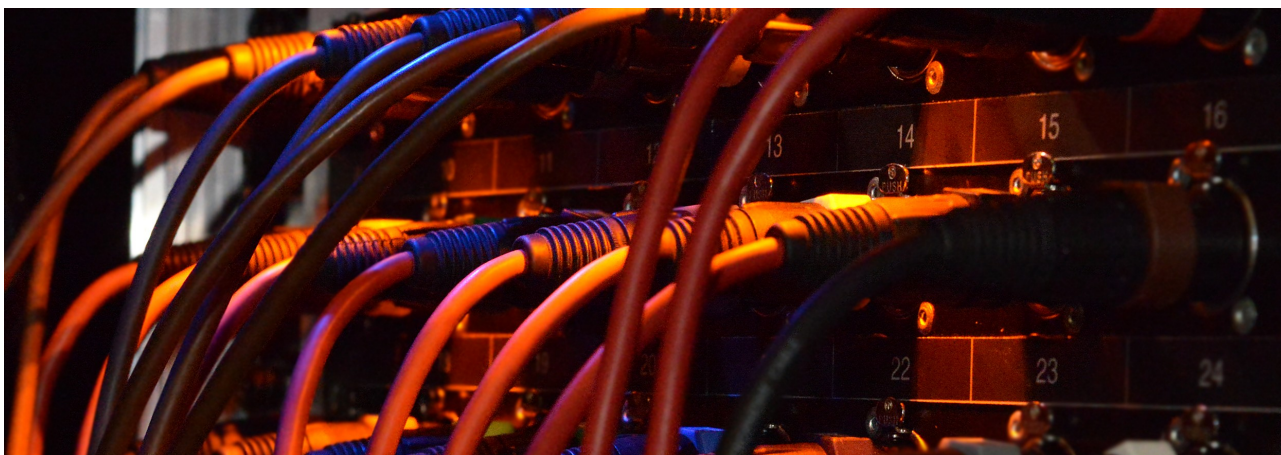
Men det giver egentlig god mening, for det er jo ikke nødvendigt at genforstærke klangen af rummet og lyden fra PA'et igen og igen – som det sker ved brug af andre mikrofoner og netop det er medvirkende til at man med REMIC'erne opnår en langt større kontrol – og det at de enkelte strygere således samtidig er fornuftigt akustisk isoleret fra hinanden i orkestergraven gør jo også at der ikke optræder fase problemer mellem dem i forbindelse med f.eks. forskydning og summering.

Så her er tænkt langt mere instrument end mikrofon ind i designet af REMIC'erne.

Havde alternativet været DPA clip-ons eller andet?

I dette her størelsesforhold og ud fra hvad vi normalt har til rådighed af mikrofoner i huset (Musikhuset Århus) ville det have været en overhead opmikning – en 4011 over hver anden, som vi gjorde på den første opsætning af "Pirates" sidste år (2013).

Men det er jo noget helt andet at arbejde med, der kommer meget rum, slagstøj og blæs med, så derfor noget helt andet at mixe i.

Masser af forbindelser til stageboxen.

Men har det givet dig nogle fordele at det var så kontant, i forhold til headroom eller andre plusser man kan trække frem med denne arbejdsform?

Ja – det syntes jeg – specielt i forbindelse med denne type filmmusik hvor der var rigtig mange effekt ting fra percussiongruppen og der var rigtig mange passager fra blæsersektionen der var hårde, lange og store – der mangler man altid at kunne skubbe de helt høje violiner eller de helt dybe cello- og kontrabas passager op i niveau, uden at skulle skrue de andre grupperinger ned. Men det at jeg nu bare kunne ta' min VCA og trykke til var en fornøjelse.

Det blev du ikke nervøs for?

Nej nej – ikke på noget tidspunkt – jeg skubbede bare til indtil jeg syntes det blev for højt!

Ramte du på noget tidspunkt et loff med hensyn til lydniveauet i forhold til det du kunne tænke dig, da der var jo tale om ret mange "åbne" mikrofoner samtidig?

Nej det syntes jeg egentlig ikke – jo, jeg ramte jo et naturligt loff for hvad jeg ville udsætte publikum for – men da der lå en masse effektspor fra selve filmens soundtrack lagde det ligesom det naturlige niveau – da den var afsemt med vokalerne – også fordi jeg havde lagt al dialog i centercluster – og al musik i siderne. – Nej jeg syntes ikke jeg nåede et niveau hvor jeg tænkte "nej nu går det galt" – jeg havde på intet tidspunkt en fornemmelse af at være bange for at skrue op – også fordi mikrofonerne teede sig som de gjorde under prøverne – hvor man kunne mærke – "nå ja - der er en helt anden kontrol", så jeg kunne slippe kontrollen og lave nogle flere kunstneriske ting - lave andre klang ting – jeg brugte megen tid over på 6000 systemet – hvor jeg fik prøvet en masse ting af – det var rigtig fedt.

Skulle du filtrere forskelligt i forhold til f.eks. første og anden violinerne?

Tiden gjorde jo at jeg under prøver tog hul på nogle første violiner og lavede EQ på en enkelt og kopierede denne ud på de andre strygere, så jeg havde det som udgangspunkt.

Så havde jeg sendt dem alle gennem en stereo gruppe for at have noget master på dem og for hurtigt at kunne filtrere på dem hvis der var et eller andet.

Altså alle stryger som een gruppe – så jeg kunne "rykke" hurtigt - for jeg vidste jo ikke hvordan de ville te sig og hvor jeg ville ende ud.

Blev der behov for at rykke hurtigt ud?

Nej- jeg endte faktisk med at lægge rigtigt meget tilbage på kanalerne – og tog det på gruppen til sidst – hvor jeg sænkede området 200 til 300 Hz et par dB og hævede en smule omkring 2KHz – det var faktisk det.

Klargøring af udstyr i orkestergraven før de første prøver.

Det var jo den røde serie I endte med at bruge – I havde jo et par måneder forinden prøverne, eksperimenteret med begge serier, den røde og den grønne i en opstilling med en kvartet – hvilke erfaringer og oplevelser gjorde du/I under dette eksperiment?

Vi valgte den røde model fra REMIC ud fra det at der var mere "luff" i den, i forhold til den grønne model som er mere "tør" og "træagtig".

Jeg tror den grønne model er god i forbindelse med nogle opsætninger hvor man virkelig har behov for at udskille instrumenterne fra hinanden eller hvor et solo instrument skal træde ud i en større kontekst.

Herover er det første eksperiment igang på Musikhuset Århus med Anders Dalmose ved roret.

Som reference under eksperimentet anvendte vi nogle DPA 4099' ere som også var monteret på kvartetens instrumenter – på den måde havde vi noget at sammenligne med og som vi kendte i forvejen. Men til kvartetten, fungerede den røde model fra REMIC absolut bedst.

Og jeg havde heller ikke fornemmelsen af at anvendelsen af den røde model gav problemer på "pirats" - selvom musikerne sad tæt i orkestergraven, sammen med blæsere og percussion – og jeg oplevede ikke at der på noget tidspunkt blev problemer med overhør fra de andre grupper.

Vi have en oplevelse af at netop den røde model gengav instrumenterne mest neutralt, med et fantastisk attack og samtidig var næsten usynlig på instrumenterne.

Vi kunne faktisk spille en del højere med REMIC mikrofonerne før der indtraf akustisk feedback end vi er vant til med nogle af de andre mikrodoner vi har i huset. Det selvom de andre mikrofoner har nyre karakteristisk og REMICs studie serie (den røde) har kugle karakteristisk.

Men i modsætning til andre instrumentmikrofoner med kuglekarakteristik, har REMIC tilsyneladende formådet at kunne kontrollerer selve følsomhedens omfanget af selve "kuglen" så den primært kun opsamlar lyden lige akkurat omkring instrumentet – og derved sikrer en god isolation til lyden fra naboinstrumenterne og PA højttalerne – ret imponerende.

Herover er kvartetten i fuld gang under at af eksperimentets mange faser.

Hvad tænker du om det visuelle i at benytte REMIC produkter fremfor andre brands – eller er det noget man som tekniker ikke tænker så meget på?

Jo da -lige omkring symfoni orkestre og strygere er det noget jeg tænker over - det er jo helt klart musikernes arbejdsfære man træder ind i – og mange kan jo godt blive lidt bange eller skræmte for mikrofoner – et er at mange gange forbinder denne type musikere mikrofoner og højttalere med noget "skidt" – det irriterer dem f.eks. hvis der er en bøjle eller et eller andet som stikker ud som de kan komme til at ramme – eller en mikrofon som befinder sig i deres synsfelt - REMIC mikrofoner var de ikke bange for – og de tog dem til sig med det samme.

Produktet er jo meget let så de var ikke bange for at deres instrumenter skulle blive ridsede og mikrofonerne passede ind på deres instrumenter med det samme – og er jo meget nemme at montere - så det fungerede rigtigt godt for dem, havde jeg indtrykket af.

Rent æstetisk tror jeg det giver det rigtig god mening for den enkelte musiker at en mikrofon ikke er så umiddelbart synlig på deres instrument.

De var meget diciplinerede under hele forløbet og jeg var ikke nede ved dem en eneste gang – ved opstart lavede jeg indlyt og kunne høre at alle havde taget mikrofonerne på , så det var rigtigt fint.

Og at det samlede setup antager et æstetisk udtryk er jo selvfølgelig også noget som symfoni orkesterets musikchef Palle Kjeldgaard tænker over – når man nu kommer ind på scenen iført sit pæne tøj og sin pæne violin, er det vigtigt at der ikke er det der grimme rockstativ eller andet der stritter ud fra instrumentet og virker lidt skræmmende – det betyder rigtigt meget.

Musikerne fra Århus Symfoni Orkester tog godt imod mikrofonerne fra REMIC MICROPHONES og hjælper hinanden med montering.

Her en violinist med påmonteret REMIC mikrophon ved prøverne til "Pirates of the Caribbean" film koncert i Musikhuset Århus.

Tænkte du noget omkring selve kabellængden for mikrofonerne?

Nej – jeg syntes den var god – jeg havde lavet nogle piske forud for opsætningen - hvor et XLR stik blev monteret nederst på et af stolebenene ved hver musiker – så mikrofonen kunne tilsluttes der. Så var der jo heller ikke nogen fare for, hvis de glemte at tage mikrofonen ud efter koncerten – så faldt den bare ud og der lå et stykke skum på gulvet!

Så alt i alt syntes jeg at produktet fungerer færdigt og gennemtænkt.

Syntes du at det er en fordel at produktet ikke er delt op af flere stykker, men at det er et samlet produkt specifikt tilpasset et enkelt instrument – er der fordele nok set i forhold til fleksibiliteten?

Det at mikrofonerne er special deginede til de enkelte instrumentgrupper giver en række fordele som man ikke kan opnå med mere traditionelle mikrofoner – hvor det her er som om at mikrofonerne er tænkt helt ind i det enkelte instrument.

Men det er klart at i vores hus (Musikhuset Århus), er der nogle situationer hvor en vis fleksibilitet er nødvendig da vi har mange forskellige opsætninger med forskelligartede instrument konfigurationer.

Hvis vi i forbindelse med opsætninger, der nogle gange ændres undervejs i produktionsforløbet, f.eks. har 50 stk. REMIC kontra 50 DPA'er , så er fleksibiliteten størst hos DPA'erne. Hvor REMIC produkterne er specielt tilpasset de enkelte instrument grupperinger som violin, cello og kontrabas – kan det være svært for os at få tilpasset "skæve produktioner" – men netop da det er så specifikt et instrument produkt – kunne man f.eks. forestille sig at musikeren selv havde mikrofonen med som vi også ofte oplever i dag.

Er der mange musikere der selv har deres mikrofon med?

Ja det er der – der er en del strygere og kontrabasister fra konservatoriet som selv har deres DPA 4099 med.

Og det er helt ok med jer – teknikere og afviklere – I kobler bare det til som musikerne kommer med ?

Ja som regel – men i nogle tilfælde benytter vi også noget andet- typisk en overhead mikrofon – men vi fjerner aldrig det som musikeren selv bruger – da de er trygge ved det og det er vigtigt.

Når vi arbejder med klassiske musikere så ligger trykshedsfaktoren meget højt.

Men igen – musikerne på "Pirates projektet" var med det samme meget trygge ved REMIC produkterne – Thorkild fra REMIC MICROPHONES var der ved den første samlede lydprøve og viste nogle af musikerne hvordan de skulle monterer mikrofonerne – herefter hjalp musikerne hinanden med monteringen og derefter klarede de sig selv.

Prøverne i fuld gang med Århus Symfoni Orkester.

Rent lavpraktisk - er der nogen tidsmæssig besparelse ved anvendelsen af REMIC produkter i forhold til andre produkter – jeg tænker - sætter musikerne også selv f.eks. DPA clipon mikrofonen på?

Musikerne monterer også selv f.eks. DPA clipon mikrofonen – Men der hvor tidsfaktoren virkelig kunne spille ind ville være i forhold til – f.eks DPA'en som har en svanehals og hvor placeringen af selve mikrofonen således kan ændres, hvilket naturligvis har indflydelse på den endelige klang – og hvor man nogle gange må løbe frem og tilbage mellem scene og pult for at foretage små placeringsændringer på mikrofonen – der tror jeg at REMIC'en vinder meget, idet de kun kan monteres på ganske få og udvalgte steder på instrumentet og derved har samme lyd fra gang til gang. Så set i forhold til en savnehals clipon mikrofon som kan ændres i såvel afstand som vinkel til instrumentet er REMIC'en langt mere anvendelig på produktioner hvor opstillingstiden og lydprøven udgør er en vigtig faktor.

Så f.eks. i forbindelse med en turneproduktion hvor man har mange ting at se til med opsætning osv. kunne det måske være en fordel at have et setup som det her med REMIC mikrofoner, som jo nærmest er "recallable" ?

Ja – i sådanne tilfælde vil REMIC'en være virkelig venlig og tidsbesparende – det vil helt klart være lettere at genbruge tidligere pre-indstillinger på mixeren, så ser vi på det på den måde kan der naturligvis være megen tid at spare her.

Vi talte også om det i "Safri Duo" med alle de "flying jobs" vi har – f.eks. hvor vi nåede til Portugal og alle var trætte - med en masse udstyr og en masse tønder og andet – da ville det have været rart at have haft en pose "skumfiduser" – og så havde den været "lige i skabet".

Kunne man have benyttet samme mængde mikrofoner fra et andet brand – ville det f.eks. have været en option med svanehals mikrofoner eller ville man have valgt en overhead løsning?

Med hensyn til netop denne opsætning gav det rigtig god mening at have den høje isolation mellem instrumenterne – jeg tror ikke at det ville have været en lige så god oplevelse hvis jeg havde benyttet f.eks. DPA 4099 – det ville have været alt for svært at styre – for meget udefineret overhør – hvor jeg nok ville have valgt en overhead løsning i stedet.

Kunne man forestille sig at REMIC mikrofonerne blev anvendt i forbindelse med optagelse/indspilning af hele symfoniorkesteret som alternativ til overhead opmikening?

Ikke umiddelbart – da man ofte gør meget ud af at udvælge den rigtige lokation i forbindelse med optagelser af forskellige klassiske værker – hvor selve rummets akustik udgør en meget stor del af det samlede lydbillede – men for at opnå et meget egalt billede af instrumenternes transienter kunne man miks op både i closefield og ambience og så mixe de to signalkilder.

Men oftest vil man udvælger en række solister i forbindelse med closemiking og samtidigt optage hele symfoniorkesteret med nogle ambience mikrofoner.

Benyttede du et ambient signal til at give noget rumvirkning?

Ja – men jeg sløjfede det hurtigt igen – vi havde to U87 hængende på kanten af graven – dem sløjfede jeg igen med det samme – det mudrede det samlede lydbillede for meget – det passede slet ikke ind – heller ikke tidsmæssigt.

Men det var den oprindelige tanke at have lidt reallyd med – men sådan blev det ikke.

Benyttede du meget kompression for at holde styr på dynamik området?

Jeg komprimerede dem ikke på kanalerne – men lidt hårdt på gruppen – så vidt jeg husker – uden dog at være helt sikker.

Der var nok "mad" i dem – selv i de svage passager – så kompressionen var blot en sikkerhed for at niveauet ikke lige pludseligt skulle stikke af – det er jo en meget dynamisk filmmusik – de lave passager – de fine nuancer fra strygerne var kraftige nok – det fungerede rigtigt fint – og hvor der stadig var fylde i lyden hvor strygerne spillede med laveste styrke.

REMIC mikrofon monteres på violin.

Var det nogenlunde samme oplevelse på alle strygergrupperne?

Ja det syntes jeg – havde dog en fornemmelse af at celloerne lød bedst – det var dem jeg var mest tilfreds med – jeg syntes at de kom til at lyde varmest og bredest.

Basserne blev skræmmende dybe – men det var rigtigt fint – man har jo været vant til f.eks. med DPA preamps, hvor man kan vælge mellem at være low-cuttet eller ikke – vi har i huset (Musikhuset Århus) en masse af dem hvor vi i sin tid indkøbte dem alle med low-cut , men for et år siden bestilte

jeg nogle uden low-cut og endte faktisk med at fyre dem igen og vende tilbage til de preamps med low-cut, da lyden blev for "rumlet" – det havde jeg ikke fornemmelsen af på REMIC'en – den var ren hele vejen ned - så her kommer en af fordelene ved at REMIC'erne er så kontante i afregningen som de er - det giver virkelig noget kontrol, specielt i de dybe områder – man skal ikke sidde og lege med områder der "stikker af" eller "bliver for meget", Remic'erne er uhyre definerede over hele tone området.

Det er mange gange svært at lave en ordentlig bund uden at det bliver noget "mudder sub" men at der her faktisk også var en tone i – det fungerer rigtig godt.

Det er forøvrigt også første gang jeg har lagt klang på kontrabasser – i hvert fald i den grad som var tilfældet under "pirates" - men det fungerede rigtig fint.

Alternativet til opmikning af bassen ville det have været en DPA 4099 eller er der nogen som spiller med piezo pickupper?

Nej - i symfoni orkesteret er der ingen som spiller med pickupper – Jeg bruger ikke DPA 4099 på bassen, syntes ikke helt den giver det rigtige men her i hustet (Musikhuset Århus) og i forbindelse med forstærkede symfoniske værker, for at få sub, har vi altid brugt AKG 414, den syntes jeg leverer en rigtig fin bund – alternativet ville være DPA4099 eller 4011 men jeg tror også at de "stikker af" for hurtigt.

Nåede du et tilfredsstillende resultat rent klagmæssigt – både med hensyn til den korte som lange klang du tillagde?

Ja det syntes jeg – absolut – jeg ville dog godt have haft en dag mere – altså to koncerter mere – for at kunne danne mig endnu flere indtryk – men jeg føler at jeg nåede et produkt som var acceptabelt – i hvert tilfælde til de rigtige koncerter efter generalprøven som var lidt hektisk.

Århus Symfoni Orkester klar ved de første prøver på "Pirates of the Caribbean".

Kan du nævne nogle negative punkter hvor REMIC'en ikke fungerer optimalt?

Tjaa..Kontrabass slap – her opfanger REMIC mikrofonen selve anslaget ekstremt højt – men det var nu under "Drum Day" hvor forskellige bassister også spillede – og der var en af de der "kontra-fættre" som havde sin REMIC med – det var hårdt ved udstyret.

Dels er attack responsen for REMIC mikrofonen en del hurtigere end andre mikrofoner hvorfor peak niveauerne når rigtig højt – og i forbindelse med selve placeringen på kontrabas instrumentet har vi efterfølgende fundet at en placering under strengeholderen giver et bedre resultat både hvad angår "slap effekten" men også det subsoniske område bliver endnu mere veldefineret.

Hele miseren skyldes instrumentets fysiske størelse som bevirker at "dækkets" vibrationsmønster er særdeles levende.

Har du nogle ønsker i forhold til ændringer eller fremtidige produkter fra REMIC?

Det jeg måske kunne savne ved REMIC'en er at den kunne benyttes med et trådløst system – specielt for solister som kommer ind på scenen midt i et orkester.

END